

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการใช้ประโยชน์ จากที่ดิน ศึกษาเฉพาะกรณี: การก่อให้เกิดมลพิษในที่ดิน
คำสำคัญ	ที่ดิน / มลพิษในที่ดิน
ชื่อนักศึกษา	ณิชชาภัทร แก้วรัมย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ เดียววิเศษ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2553

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ที่เกี่ยวข้องกับกรก่อให้เกิดมลพิษในที่ดิน ด้วยการค้นคว้าและวิจัยทางเอกสารเป็นหลัก ซึ่งผลของการวิจัยพบว่าสภาพปัญหาของที่ดินไม่สามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้นั้นคือเป็นดินที่มีมลพิษอันเกิดจากมลภาวะของเสียอุตสาหกรรม และมลสารอื่นๆ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งมลพิษหรือที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือภาวะที่เป็นพิษภัยอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ สิ่งที่เป็นปัญหาคือ ผู้ที่เข้าไปครอบครองในพื้นที่ดิน อันเกิดผลจากการกระทำของผู้เข้าไปครอบครองทำประโยชน์ในบริเวณพื้นที่ดินดังกล่าวโดยไม่เหมาะสม เช่น ทำประโยชน์ในด้านอุตสาหกรรม เป็นที่เก็บขยะมูลฝอย เป็นที่ซ่อมรถยนต์ เป็นต้น ทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารเคมีหรือวัตถุอื่นที่ตกค้างทำให้ดินเกิดความเสื่อมโทรมต่อการใช้ประโยชน์ในภายหลังเช่นการทำเกษตรกรรม เป็นต้น จึงมีผลกระทบต่อบุคคลที่สามที่จะเข้ามาทำการซื้อที่ดินซึ่งไม่ทราบถึงที่ดินมาก่อนเลยว่าเคยทำประโยชน์ในด้านใดมาแล้วบ้าง โดยเจ้าของคนเดิมไม่ได้บอกกล่าว จึงเป็นผลทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลที่สามตามมา จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องมีการควบคุมและคุ้มครองความเสียหาย ในส่วนของกฎหมายหรือระเบียบที่ลงรายละเอียดกล่าวโดยทั่วไป ในเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร ธรรมชาติมิใช่ข้อบังคับแต่ก็แฝงให้สามารถนำไปใช้ได้โดยตรง จากสภาพเช่นนี้จะมองว่าเป็นข้อบกพร่องของแนวคิดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็ไม่ผิดแต่มองในแง่ดีได้ การที่จะบังคับให้ประชาชนต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคาดหวังสามารถทำได้ กรณีที่ทำได้คือ การกำหนดเป้าหมายและแผนงานเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติต้องเป็นการกำหนดนโยบายเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน

ของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หากมิได้มีการกำหนดที่ไม่ชัดเจนการดำเนินงานของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมักเป็นอย่างไรทิศทาง ดังนั้น ทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน ได้ ความสำคัญในเรื่องการจัดระบบการใช้ที่ดิน การส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสมกับพื้นที่ การฟื้นฟู บูรณะและพัฒนาทรัพยากรดินที่มีปัญหาและเสื่อมโทรม โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม รวมทั้งการปรับแนวทางในการจัดสรรและการปฏิรูปที่ดิน

จากการศึกษาผู้ศึกษาขอเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการในการแก้ปัญหาหนี้ โดยให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานในเชิงควบคุมการใช้ประโยชน์จากที่ดินด้วยวิธีการให้ความเห็นพิจารณาอนุญาตให้กระทำการเหนือที่ดินนอกเหนือจากกรณีที่ต้องทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในการพิจารณาให้ความเห็นกรณีดังกล่าวปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการใช้ประโยชน์ในภาพรวมและการฟื้นฟูที่ดิน โดยการให้ความเห็นที่ไม่ควรอนุญาตให้กระทำการเหนือที่ดิน ถ้าหากอนุญาตไปแล้วจะทำให้มีพื้นที่การใช้ประโยชน์จากที่ดินไม่ได้สัดส่วนที่เหมาะสมในกรณีที่ดินเสื่อมสภาพถ้ายังไม่มีการปรับปรุงในคราวต่อไปก็ไม่อนุญาตให้ทำกิจกรรมได้อีกต่อไป และควรอยู่ในอำนาจเจ้าพนักงานตามกฎหมายพัฒนาที่ดินโดยตรง

Thesis Title	Legal Measures In Land Use Control A Case Study On Polluted Soil Causation
Keyword	Land / Land Pollution
Student	Nidchapat Kaewrasamee
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Sumeth Deoisres Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2010

ABSTRACT

In this thesis, the researcher investigates legal measures used in the control of land pollution. In carrying out this investigation, the researcher utilized documentary research methods. Findings are as follows: there are land conditions in which land cannot be productively used because of land pollution. Land pollution can be brought about by deposits of hazardous wastes, the presence of unused by-products or residues of industrial processes, and in situ miscellaneous refuse. Other land polluting substances originate in the natural environment, including sediments and other residues of naturally occurring phenomena. As is obvious, these substances affect environmental quality and often bring in their wake conditions that are hazardous and dangerous to public health. Problems arise because of persons inappropriately using land of which they have taken possession. In some cases, land is unsuitably used for industrial purposes, disposal of waste products, or in vehicular repair and disposal, etc. In such cases, chemical substances, residue, or waste contaminate land sites. Subsequently, soil deterioration makes it infeasible for future agricultural use, etc. In such cases, there are often deleterious effects on third parties who unknowingly purchase contaminated land in view of landowners failing to divulge that the land being purchased is contaminated. In such cases, third parties clearly receive damages. As can be seen, this is an issue that requires addressing in a fashion protective of third parties and in a manner which will conduce to safeguarding the health, welfare and rights of the populace at large. General rules earmarked for the protection of the environment and natural resources can be put into practice in a direct manner. Conceptual errors made in considering the

use of the environment and the extraction and preservation of natural resources can be rectified. Correcting these errors can be shown to be of benefit to members of the general public. Accordingly, immediate applications of sound policies can be made by concerned agencies on the basis of scientifically grounded information. Thus, responsible agencies must be unambiguously designated and charged with directly handling these matters or otherwise there will be an abject failure to deal with a matter of pressing public concern. It is therefore important for those exercising official control over the use of natural resources and land to pay attention in a systematic fashion to how land should be appropriately used. They should also be directly concerned with the revival and restoration of environmentally degraded land and the environmentally sound use of land resources. To carry out these aims entails bringing into play appropriate technology and making adjustments and reforms in how land is controlled. Suggestions for solving such problems are as follows: authorization should be granted to land use officials to determine whether consent should be granted to utilize land in specific instances. Reports should be made by these officials concerning the environmental impact of proposed land use as authorized by the provisions of the Conservation of the Natural Environmental Quality Act of 1992. Such judgments should be wholly congruent with what accrues to the public benefit, as well as to what can be shown to lead to land restoration.

As just seen, these officials should be charged with the duty of determining whether permission to use land should be granted. If permission is granted, then the land used must be proportionate to the state purposes of the land developers. If land is allowed to deteriorate and no ameliorative efforts are made, then permission must be withdrawn for using the land for any purpose whatsoever. Officials should be explicitly authorized to act in this fashion by direct provisions of land development law. Therefore, in order for there to be transparency and a fuller development of the body of Thai law, research must be conducted into how this legal situation can be efficaciously remedied.